

இந்திய அழகியலின் தலையாயது திராவிட அழகியல்

இரா. குமரகுருபரன் அ. *

அ தமிழியல் மற்றும் பண்பாட்டுப்புலம், தமிழ்நாடு திறந்தநிலைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை-600015, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Dravidian Aesthetics - the foremost of Indian Aesthetics

R. Kumaraguruparan a, *

^a School of Tamil and Cultural Studies, Tamil Nadu Open University, Chennai-600015, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
vinciillustrator@gmail.com

Received: 10-07-2021
Revised: 23-06-2022
Accepted: 08-07-2022
Published: 25-08-2022

ABSTRACT

The influences of contemporary events on the field of study and society on speakers of Dravidian languages such as Tamil indicate the primacy of Dravidian ideology. Scholars in other countries look at the functioning of the Dravidian movement in the political, social, and cultural spheres behind the Tamil aesthetics of Dravidian aesthetics being at the forefront of Indian aesthetics. The Czechoslovakian multi-linguist recalls in the interview the Sanskrit-Tamil linguistic exchanges, the unity, and other differences. The contribution of Dravidian culture to Indianization is revealed through the media interviews of Sri Lankan Tamil scholar Karthikesu Sivathambi. There is an explanation of the understanding of Tamil consciousness. Accordingly, the Dravidian movement developed by rejecting the Sanskrit tradition, the North Indian tradition, the Bhakti tradition, etc. Aside from religion, which is a feature of the past, the temple towers, the Nataraja image, the bhakti literature, etc., must be regarded as the active contribution of the Tamils, who were fully absorbed in Indian culture. These aspects were not adopted because of the atheistic, rationalist, and anti-Brahmin elements of the Dravidian movement. BC 100- AD 250 lays claim to Sangam literature, the Pre-Bhakti period literature. The central theme of the article was that the Dravidian movement regarded it as belonging to Tamils who did not have the Sanskrit tradition. It is understood that the contributions of Periyar and others led to the development of the Dravidian cultural ideology. Experts in other languages expound on Dravidian aesthetics. Malayalam scholar K. Ayyappa Panicker praises the Thinai doctrine of Tamil as a rare wealth of knowledge not found in the languages of the world. Not all Sanskrit language texts are based on the orthodox tradition they also include books.

Keywords: Dravidian Culture, Thinai Kotpaadu, Tamil Consciousness, Tamil Aesthetics

முன்னுரை

சமஸ்கிருதமயமாக்கல் குறித்து சமகால பாரதம் விவாதிக்கிறது. இந்தி இருந்த இடத்தில் சமஸ்கிருதம் புகுந்து கொண்டு ஆட்டுவிக்கிறது என்பதான அச்சம் தமிழ்நாடெங்கும் எதிரொலிக்கிறது. தமிழக நாட்டார் தெய்வங்கள் சமஸ்கிருதப் புனைபெயர்களில் உறைந்து நிற்கின்றன. தமிழில் வழிபாடு நடத்துவதற்கும், அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகர் ஆகலாம் என்று தமிழக அரசின் உத்தரவிற்கும் எதிர்ப்பு, ஆதிக்க சாதியினரிடமிருந்து வருவதற்கு ஏற்ற பண்பாட்டு ஆதிக்க அரசியல் சூழல் நிலவுகிறது. பெரியாரியம், அம்பேத்கரியம், மார்க்சியம் ஆகிய கோட்பாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு

முட்டுக்கட்டை இடப்படுகிறது. அறுபத்து மூன்று ஆண்டுகள் முன்புள்ள நிலையை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும் சரஸ்வதி போன்ற சிற்றிதழ்கள் வரத்து நின்றுபோயின.

தொடக்கப்பள்ளிகளில் தாய்மொழிக் கல்வி பயிற்றுவித்தல் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது. தேசியக் கல்விக்கொள்கை தாய்மொழிக்கல்வியை தொடக்கப்பாடங்களில் வலியுறுத்தியபோதும் இது வெறும் சடங்காகவே கருதப்படுகிறது.

உயர்கல்விப்புலத்தில் இளங்கலை தமிழ்ப்பாட வகுப்புகள் மக்கள் ஆதரவில்லாததாலும் அரசியல் காரணங்களினாலும் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஐக்கிய நாடுகளின் யுனெஸ்கோ அலுவலகத்தில் கணியன் பூங்குன்றனாரின் " யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் " வாசகம் இடம் பெற்றிருக்கும்போது தேசிய கல்விக்கொள்கை-2020-ல் இந்தியாவில் முதன்முதலில் செம்மொழி என்று ஒன்றிய அரசால் அறிவிக்கப்பட்ட தமிழ் என்ற பதம் அறவே இல்லை ஆனால், சமஸ்கிருதம் பாடமாக்கப்படும் என்று பல இடங்களில் வலியுறுத்தப் படுகிறது. இது தமிழ் மரபுக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும்.

இந்நிலையில், அரசியல் களத்திலும் ஆய்வுப்புலத்திலும் திராவிடக் கருத்தியலுக்கு எதிர்ப்பும் ஆதரவும் மாறி மாறி இடம் பெறுகின்றன. திராவிடக் கருத்தியல் களத்தில் திராவிட அழகியல் - தமிழ் அழகியல் இடைஉள்விவாதங்களும் எழுந்து நிற்கின்றன. உணர்ச்சி வயப்பட்ட விவாதங்கள் மொழி, தேசியம், இனம், சாதியம் குறித்த கூறுகளில் முனைப்பாக எழுகின்றன. அறிவுபூர்வமாக விவாதங்கள் எழுவது குறைந்து விட்டது. ஆனாலும், இந்திய சமூகவரலாற்றில் பெருங்கதையாடல் குறைந்து, விளிம்புநிலைக் கதையாடல்கள், தலித்தியம், பெண்ணியம் குறித்த பார்வை எழுச்சிபெற்றுள்ளது. இதற்காக மனநிறைவு ஏற்படும் அதே வேளையில் சவால்களும் இருப்பதைக் கண்கூடாக உணர்கின்றோம்.

வங்க எழுத்தாளர் மஹாஸ்வேதா தேவி, தமிழ்நாட்டின் தலித்திய எழுத்தாளர்கள் பாமா, சுகிர்தராணி படைப்புகள் தில்லிப்பல்கலை. ஆங்கில இலக்கியப் பாடத்திட்டத்திலிருந்து, பல பேராசிரியர்களின் எதிர்ப்புக்கிடையே, நீக்கப்பட்டுள்ளது கவலையளிக்கிறது. இந்நிலை நீடித்தால் இப்படைப்பாளிகளின் நூல்களையும் மொழிபெயர்ப்புகளையும் வெளியிட்ட இந்திய அரசின் உயர்மட்ட இலக்கிய அமைப்பான சாகித்திய அகாதெமிக்கும் தடைகள் உருவாகும். தேசிய நூலகங்களிலும் பல்கலைக்கழக நூலகங்களிலும் இப்படைப்புகளுக்கு இடமில்லாத நிலை ஏற்பட்டு விதிமீறலைக் காரணம் காட்டி அரசு மானியமும் நிறுத்தப்படலாம். இதனால் ஏற்படும் இழப்பை ஈடுகட்டுவது எளிதல்ல

இந்நிலையில் திராவிடக் கருத்தியல் குறித்த கலந்துரையாடலுக்கு வித்திடும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் இடம்பெறும் இக்கட்டுரையில் கூடுமானவரை அறிஞர்களின் கருத்துகள் அவரவர் சொற்களிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது. பிரவாகித்துச் செல்லும் பேராற்றில் பிணைப்புச்சொற்கள் ஆங்காங்கே கரைகளாக மட்டுமே அமைந்து நிற்கின்றன.

கமில் சுவலபில் கண்ட இந்தியா ஐம்பதுகள்

ஆங்கிலத்திலும் சமஸ்கிருதத்திலும் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர் கிரேக்கம், பிரெஞ்சு, உருசிய, இலத்தீன், தெலுங்கு, மலையாளம், தமிழ் மொழிகள் பயின்றவர் பத்தாண்டுகளில் தமிழ் மொழி பயின்று, புறநானூற்றிலிருந்து புதுமைப்பித்தன் கதைகள் வரை செக்கோஸ்லோவேக்கிய மொழியில் மொழியாக்கம் செய்த பன்மொழி அறிஞர் கமில் சுவலபில் அவர்களை "சரஸ்வதி " இதழ் சார்பில் நேர்காணல் செய்கிறார் எழுத்தாளர் தொ.மு.சி. ரகுநாதன்.

- கேள்வி: நீங்கள் சமஸ்கிருத மொழியில் பாண்டித்தியம் எய்தி, டாக்டர் பட்டம் பெற்றிருக்கிறீர்கள். தமிழுக்கும் சமஸ்கிருதத்திற்கும் தாங்கள் காணும் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள் என்ன?

பதில்: வேற்றுமைகள் நிறைய இருக்கின்றன. என்றாலும் இரண்டு மொழிகளும் பரஸ்பரம் ஒன்றால் ஒன்று வளம் அடைந்துள்ளன. தமிழிலிருந்து சமஸ்கிருதம் ஏராளமாகக் கடன் வாங்கியிருக்கிறது. அதேபோல சமஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழ் மொழியும் கடன் பெற்றிருக்கிறது.

- கேள்வி: இவ்விரு மொழிகளுக்கும் உள்ள குறிப்பிடத்தகுந்த ஒற்றுமைகள் என்னென்ன?

பதில்: முக்கியமானது, இரண்டு மொழிகளும் ஒருமித்த பண்பாடு உடையவை. இவ்விரண்டு மொழிகளும் ஒரே கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அழகியல் தத்துவம் இவ்விரண்டுக்கும் பொது.

- கேள்வி: தங்கள் அபிப்பிராயத்தில், இந்த இரண்டு மொழி பேசிய மக்களிடையே நிலவிய ஒற்றுமைகள் எவை எவை?

பதில்: சமயம், குலமுறை இரண்டுமே இந்த இரண்டு மக்களுக்கும் ஒரே மாதிரியானவை. தமிழ்ச் சமுதாயத்திலிருந்து பல பழக்கவழக்கங்களை சமஸ்கிருதம் பேசிய மக்கள்-சமஸ்கிருதத்தின் அடிப்படையில் பிறந்த மொழிகள் பேசும் மக்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக இன்றுள்ள தெய்வ வழிபாட்டு முறையைப் பார்ப்போம். இந்தியா முழுமையும் தெய்வத்தை வழிபட ஒரே முறைதான் கைக்கொள்ளப் படுகிறது. இந்த வழிபாட்டு முறை திராவிட சமுதாயத்தின் சொத்து" (Karthigesu Sivathamby, 2002).

இந்த நேர்காணல் 'சரஸ்வதி' இதழாசிரியர் வ. விஜயபாஸ்கரனை தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு கலைஞன் பதிப்பகம் வெளியிட்ட சரஸ்வதி களஞ்சியத்தில் இடம் பெறுகிறது. அறுபத்து மூன்று ஆண்டுகள் முன்பு கமில் சுவலபில் கண்ட இந்தியா இப்போது இல்லை அவரும் இல்லை.

திராவிட இயக்கமும், தந்தை பெரியாரும் பிற ஆளுமைகளும்

தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம், பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம், நீதிக்கட்சி திராவிடர் கழகம் என்று பரிணமித்து திராவிட இயக்கமாக உருவெடுத்தது சமூக வரலாறு. அரசியல் இயக்கமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று அரசியல் தளத்தில் பிரிந்தும் இணைந்தும் செயலாற்றி வருகின்றன. திராவிடர் கழகம், சமதர்ம சுயமரியாதை இயக்கம், பெரியார் திராவிடர் கழகம், என்பதாகப் பிரிந்து விட்டன. அனைத்திற்கும் பொதுவான அம்சங்கள் உண்டு. வேறுபாடுகளும் உண்டு.

பெண்ணுரிமை சமூக நீதிக்கு வித்திட்ட தந்தை பெரியார் உலகளாவிய ஆளுமை. சோவியத் ஒன்றியம் சென்று தோழர் மார்க்ஸல் ஸ்டாலினைச் சந்தித்தவர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது "குடி அரசு" இதழில் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை வெளியிட்டுக் கைதானவர்! பெரியாரின் கைத்தடியே தமிழ் மண் மரபைக் காத்து நிற்கிறது என்பது வெள்ளிடைமலை.

'விடுதலை' நாளிதழ் ஆசிரியர் கி. வீரமணி, மணியம்மை, ஆனைமுத்து, விடுதலை இராசேந்திரன் வழக்கறிஞர் அருள்மொழி ஆகியோர் பெரியார் இயக்கங்களை ஒருங்கிணைத்து வழிநடத்தி வந்தோர்/ வருவோர் ஆவர்.

அண்ணாதுரை, மு. கருணாநிதி, எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன், ஜெயலலிதா, மு.க. ஸ்டாலின் ஆகிய திராவிட இயக்க- தமிழ்நாடு மாநில முதல்வர்கள் கணிசமான பங்களிப்பைச் செலுத்தி தடம் பதித்தவர்கள் வருபவர்.

தமிழறிஞர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி பார்வையில் திராவிடக் கலாச்சாரம்

இலங்கைப் பேரறிஞர் இந்திய- தமிழக பண்பாட்டுச் சூழலை நன்கு உணர்ந்தவர் நிதானமாக அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திப்பவர். அவரது படைப்புகள் அனைத்து மொழிகளின் கலாச்சார ஊடாட்டத்தைக் கொண்டாடுபவை. அவரது நேர்காணல்கள் வரலாற்று ஆவணங்கள் ஆகும். அதில் ஒன்று பின்வருவது:

- கேள்வி: இந்திய மயப்படுத்தல் என்று நீங்கள் கூறுவது சமஸ்கிருதமயமாக்கல் என்பதையா?

அதைத் தனியே சமஸ்கிருதமயமாக்கல் என்று நான் கூறமாட்டேன். ஏனெனில், சமஸ்கிருதமயமாக்கல் என்பது இந்தியமயமாக்கலின், குறிப்பான ஒரு வகைமைதான் (Karthigesu Sivathamby, 2002). தமிழ்ச் சூழலைப்பொருத்தவரை ஏனைய திராவிட மொழிகளுடனும் தொடர்புகொள்ளல் ஏற்படுகிறது. அதேநேரம் பொதுவாக அறியப்பட்ட இந்திய கலாச்சாரத்துடன் தொடர்பு கொள்கிறது. அதிலிருந்து பலவற்றை எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். அவர்களும் பலவற்றை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். முழுச் செயல்முறைக்கும் நாமும் பங்களிக்கிறோம். நான் சமஸ்கிருதமயப்படுத்துதல் என்று அதை மட்டுப்படுத்திச் செல்வேனானால் அங்கு அது குறிப்பிட்ட வகைக் கலாச்சார மயப்படுத்தலாக மட்டும் அர்த்தப்பட்டுவிடும். ஆகவே, அதைப் பூரணமான இந்திய கலாச்சாரவாக்கம் என்று கூறிக் கொள்வோமே.

எனவே அது நடைபெறும்போது சிலவேளை அது அடிப்படைத் தமிழ் இனங்காணலை மறுக்கும் போக்காகவே கருதப்பட்டது. பூரண இந்திய முழுமைக்கும் சார்புபடுத்தித் தமிழ் அடையாளத்தைப் பேணும் தேவை அல்லது உந்தல் தன்மை தொடர்ந்தும் இருந்தே வந்தது. வரலாற்றில் சமஸ்கிருதமயமாக்கல் செல்வாக்குகளுடன் சார்ந்தே இருந்து வந்தது. தமிழ் இலக்கியத்தின் மிக ஆரம்ப காலமாகிய சங்க இலக்கியங்களிலுங்கூட அது இருந்தது என்றே நான் நினைக்கிறேன். 'தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்' என்ற கருத்தில் அல்லது பிரக்கையியில் இந்த உணர்வு இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இந்த பிரக்கையியைக் கட்டுடைத்துப் பார்த்தால் அங்கே ஒரு தமிழ் நிலப்பகுதி உள்ளது. அங்குள்ள மொழி வேறானது. அதனால், அங்குள்ள கலாச்சாரம் வேறானது என்ற நோக்கமே தெரிய வரும் உண்மையில். சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு குறிப்பு வருகிறது. ஒருவன் செல்வம் சேர்க்கப் போகிறான். அவன் போகிற தேசத்தில் மொழி வித்தியாசமானது (Karthigesu Sivathamby, 2002). அதாவது 'மொழிபெயர் தேயம்' என்று கூறப்படுகிறது (Karthigesu Sivathamby, 2002). மொழிப்பிரக்கை நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது.

- கேள்வி: இந்துவெளி நாகரிகப் பகுதியில் இருந்தவர்கள் தமிழர்களாக இருக்கலாம் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

இல்லை. தமிழர்கள் தான் இந்துவெளி நாகரிகத்தை உருவாக்கியவர்கள் என்பதை நாம் நிறுவ முடியாது. அப்படி அந்தக் கோட்பாட்டை அது திராவிட நாகரிகம் என்று ஏற்றுக்கொண்டாலும் தமிழர்கள் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லமுடியாது. ஏனென்றால், திராவிடரிலிருந்து தமிழர் வரை என்று ஒரு நீண்ட வரலாற்றுப் பயணம் உள்ளது. புராதன திராவிடர், தமிழர் என்று அது நீண்டது. மொழியியல் அடிப்படையில் ஒருவனை நாம் திராவிடன் என்று சொன்னவுடன் அவன் இயல்பாகவே தமிழனாகி விடமாட்டான். எனினும், தமிழ் இன்று வரை திராவிட மொழிகளின் பல முக்கியப் பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்பதும் வரலாற்று உண்மை... மெய்.

- ஆகவே, பொதுவில் வழங்கும் தமிழர்தான் இந்தியாவின் ஆதிக்குடி மக்கள் என்பதையும் ஆரியர்கள் பின்பு வந்தவர்கள் என்பதையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையா?

உண்மையில் நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. இந்தக் கேள்வி முற்றாகப் பதில் பெற முடியாததொன்றாகவே இருக்கிறது. பேராசிரியர் பரோ கூறுவது போல திராவிட மூலம் ஆரம்ப வேத காலத்தில் உச்சப் புள்ளியில் இருந்திருக்கலாம். பின் குறைந்திருக்கலாம். ஆகவே, வட இந்தியப் பகுதிகளில் சில திராவிடச் செல்வாக்குகள் இருந்திருக்க இயலும். அவை பெருங்கற்காலக் கலாச்சாரம் போன்றவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டதாகவும் இருக்கலாம். அவர்கள் கடலோடிகள் போன்ற மக்கள். ஆகவே, தமிழர்களின் பெருமையும் மாட்சியும் யார் முன்பு வந்தவர்கள் என்பதில் தங்கி இருக்கவில்லை. ஆரியர் உயர்ந்தவர்கள், பிராமணர்கள் உயர்ந்தவர்கள், சமஸ்கிருதம் உயர்ந்தது போன்ற கேள்விகளுக்குக் கருத்தியல் ரீதியான பதில் கொடுப்பதற்காகவே இத்தகைய கருத்துக்கள் எழுந்தன.

யார் உயர்ந்தவர்கள் என்ற வகையில் பிரச்சினையை அணுகாமல் இருப்பதே பொருத்தமானது என்று நான் நினைக்கிறேன் (Karthigesu Sivathamby, 2002).

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியுடன் ஓர் சிந்தனைப் பரிமாற்றம் என்ற இக்கட்டுரை வை. ரவீந்திரன் "காலம்" இதழில் (தை, 1996) வெளிவந்தது கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் நேர்காணல்கள் தொகுதி-1 ல் இடம் பெறுகிறது (Karthigesu Sivathamby, 2002).

ஆங்கில மாதமிருமுறை இதழான "பிரன்ட்லைன்" இதழில் வசந்த சூர்யாவிற்கு அளித்த நேர்காணலில், (Trends in Tamil Culture and Consciousness, Interviewed by Vasantha Surya) தமது கருத்தியலை கா. சிவத்தம்பி மேலும் பதிவு செய்ததை கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் நேர்காணல்கள் தொகுதி-1 ல் காணலாம் (Karthigesu Sivathamby, 2002).

- கேள்வி: தமிழ் பிரக்ஞையை எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது?

சமஸ்கிருத மரபு, வட இந்திய மரபு, பக்தி மரபு முதலானவற்றை மறுதலித்தபடியே திராவிட இயக்கம் வளர்ந்தது. கடந்த காலத்தின் அம்சமான மதத்தை ஒதுக்கிவிட்டுப் பார்த்தால், எனது பார்வையில் கோபுரங்கள், நடராஜர் படிமம், பக்தி இலக்கியம் ஆகிய சிலவற்றை இந்தியக் கலாச்சாரத்திற்கு முழுமையாக வழங்கிய தமிழர்களின் காத்திரமான பங்களிப்பு என்றே கொள்ள வேண்டும். திராவிட இயக்கத்தின் நாத்திகவாத, பகுத்தறிவு, பிராமண எதிர்ப்புக் கூறுகள் காரணமாகவே இந்த அம்சங்களைக் கைக்கொள்ளவில்லை. கி.மு. 100- கி.பி. 250, பக்தி இயக்க முந்தைய காலகட்ட இலக்கியமான சங்க இலக்கியத்தையே அது உரிமைகொண்டாடியது. சமஸ்கிருத மரபு கலவாத தமிழர்களுக்கே உரித்தானதாக திராவிட இயக்கம் இதைக் கருதியது."

சமஸ்கிருதம் குறித்த தவறான புரிதல்

தமிழர்கள் நடுவில் சமஸ்கிருதம் குறித்த தவறான புரிதலும் உண்டு. சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் அனைத்துமே வேதமரபு சார்ந்தது என்பதுதான் அது. சமஸ்கிருதத்திலும் பிராகிருத மொழியிலும் எழுதப்பட்ட சமண பௌத்த நூல்களை வேதமரபாக சமஸ்கிருதம் ஏற்பதில்லை. இவை 'அவைதிகம்' என்று வகைப்படுத்தப்பட்டது.

சமஸ்கிருத மொழியின் சிறந்த பொருள்முதல் வாதச் சிந்தனையாளர் சார்வாகர் நாத்திகவாதி பின்னாளில் அவரையும் ஆன்மீக தத்துவவாதியாக சில சமஸ்கிருத நூல்கள் ஏற்றுக்கொண்டன.

ஜைன அறிஞர் தனசாரகனி பர்த்ருஹரி எழுதிய ஷதகத்ரயம் நூலுக்கு பழைய உரை எழுதியவர். ஓலைச்சுவடி பாடபேதங்களுடன் இதைத்தொகுத்து வெளியிட்ட கணிதமேதை தாமோதர் தர்மானந்த் கோஸம்பி (1907- 66) பல அரிய கல்வெட்டுகளைக் கண்டு பிடித்த சமஸ்கிருத அறிஞர் பொருள்முதல்வாதி இடதுசாரி சிந்தனையாளர் நாத்திகர்.

- இவ்வுலகில் சில பொருள்கள் கண்களுக்குப் புலப்படும் சில கண்களுக்குப் புலப்படாது. இதில் ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மை உடையது. பொருட்களின் குணாதிசயங்களும் ஒன்றிலிருந்து மற்றது வேறுபட்டதுதான். இவற்றின் இயல்பைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதுதான் 'தர்ஸனம்' எனப்படும். இது ஆஸ்திகம், நாஸ்திகம் என இருவகைப்படும். இச்சொற்கள் 'கடவுள் உண்டு / கடவுள் இல்லை' என்ற நம்பிக்கையைக் குறிப்பது அல்ல. வேதங்களை ஆதாரமாகக் கருதும் தர்ஸனம் 'ஆஸ்திக தர்ஸனம்' என்றும், வேதங்களை ஆதாரமாகக் கொள்ளாத தர்ஸனம் 'நாஸ்திக தர்ஸனம்' என்றும் கருதப்படுகிறது.
- ஆஸ்திக தர்ஸனத்தை 'வைதிக தர்ஸனம்' என்றும் நாஸ்திக தர்ஸனத்தை 'அவைதிக தர்ஸனம்' என்றும் அழைப்பர்.
- ஆஸ்திக தர்ஸனங்கள் ஆறு:
 1. ஸாங்க்யம்
 2. யோக,
 3. ந்யாய,
 4. வைஸேஷிகம்,
 5. பூர்வ மீமாம்ஸா,
 6. உத்தர மீமாம்ஸா/வேதாந்த
- நாஸ்திக தர்ஸனங்கள் மூன்று:
 1. சார்வாகம்,
 2. ஜைனம்,
 3. பௌத்தம்

- பெளத்த தர்ஸனம் நான்கு:

1. ஸௌத்ராந்திகம், 2. வைபாஷிகம், 3. மாத்யமகம் (சூன்யவாதம்), 4. யோகாசாரம் (விஞ்ஞானவாதம்)

என்று சமஸ்கிருத பாடநூலிலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளது (Pravesa Padalnool, 2018).

'அஸ்தி' என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு 'இருப்பது' என்று பொருள். ந + அஸ்தி = 'நாஸ்தி' என்றால் 'இல்லை' என்று பொருள். இதுவே ஆஸ்திகம், நாஸ்திகம் என்றானது. சென்னை மக்கள் வழக்கில் 'நாஸ்தி' என்பது நாசம் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

திராவிட மொழியியலும் தமிழும்

திராவிட மொழிகள் எவை எவை, அவற்றின் வகைகள், கிளை மொழிகள் ஆகிய விவரங்களைப் பலரும் அறிவதில்லை.

- விந்திய மலைக்குத் தெற்கே உள்ள பகுதி திராவிட நாடு ஆகும். இப்பகுதியில் பேசப்பெற்ற மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்றனர். இம்மொழிகளுக்குள் உறவு, தொடர்பு, ஒற்றுமை ஆகியன இருக்கக் கண்டு மேனாட்டு மொழி அறிஞர் கால்டுவெல் இம்மொழிகளையெல்லாம், ஓரினத்துள் அடக்கி இவற்றை "திராவிட மொழியினம்" என்றார். தமிழ் என்ற சொல்லிலிருந்துதான் "திராவிடா" என்ற சொல் பிறந்தது என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

(தமிழ் - தமிழா- தமிழா - ட்ரமிலா - ட்ரமிடா - த்ராவிடா - திராவிடா)

- மொத்தம் திராவிட மொழிகள் 22 ஆகும். அண்மையில் இருளா கொரகா, எருகலா, தங்கா, குறும்பா, சோழிகா என்னும் ஆறு மொழிகள் கண்டுபிடிக்கப் பெற்றன. இவற்றையும் சேர்த்து 28 மொழிகள் ஆகும்.
- கால்டுவெல் இலக்கியம், இலக்கணம் கொண்ட மொழிகளைத் திருந்திய மொழிகள் என்றும் இவை இல்லாத மொழிகளைத் திருந்தாதன என்றும் பிரித்தார்.
- 1.தமிழ், 2. மலையாளம், 3. தெலுங்கு, 4. கன்னடம், 5. துளு 6. கொடகு என்னும் ஆறு மொழிகள் திருந்திய மொழிகள் ஆகும்.
- 1.துதம் 2. கோத்தம், 3. படகம் 4. குயி 5. குவி 6. கொண்டம் 7. கொலமி 8. நைக்கி 9. பெங்கு 10. மண்டம் 11. பர்ஜி 12. கதபம் 13. கொந்தி 14. குருக்ஸ் 15. மால்டா 16. ப்ரகூயி 17. இருளா 18. கொரகா 19. எருகலா 20. தங்கா 21. குறும்பா 22. சோழிகா என்பன திருந்தாத மொழிகள் ஆகும்.
- திருந்திய மொழிகளுள் தமிழ் வளமான இலக்கியமும், செம்மையான இலக்கணமும் கொண்ட தொன்மையான, தனித்தன்மையுள்ள, சிறப்புமிக்க மொழியாகும்" (Parasivam, 2000). அவரே மேலும் குறிப்பிடுகையில்,

இவற்றுள் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு கொடகு, துதம், கோத்தம், படகம் ஆகியன தென் திராவிட மொழிகளாகவும், தெலுங்கு, குயி, குவி, கொண்டம், கொலமி, நைக்கி, பெங்கு, மண்டம், பர்ஜி, கதபம், கொந்தி ஆகியன நடுத்திராவிட மொழிகளாகவும், குருக்ஸ், மால்டா, ப்ரகூயி ஆகியன வட திராவிட மொழிகளாகவும், திராவிட மொழிகளில் காணப்படுகின்ற ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கொண்டும், அவை வழங்கும் வட்டாரங்களைக் கொண்டும், மூலகையாகப் பிரிக்கப் பட்டன என்றும் கூறி வகைப்படுத்துகிறார். இருளா, கொரகா, எருகலா, தங்கா, குறும்பா, சோழிகா ஆகியன சில மொழிகளின் கிளை மொழிகள் ஆகும். தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் தவிரவுள்ள அனைத்துமே மலைவாழ் மக்கள் மொழிகளாகும். (Tribal languages) என்றும் விளக்கம் கூறுகிறார்.

- "பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இம்மொழிகள் அனைத்தும் ஒரு மொழியிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும். அம்மொழி காலப்போக்கில் இடத்திற்கு ஏற்பவும், காலத்திற்கு ஏற்பவும், மக்களின் வழக்கத்திற்கு ஏற்பவும் திரிபுகள் ஏற்பட்டுப் பல்வேறு மொழிகளாக

பிரிந்திருக்கவேண்டும் என அறிஞர் பெருமக்கள் கருதுகின்றனர். அந்தந்த மொழிதான் முதல் திராவிட மொழி, தொன்முதல் திராவிட மொழி, மூலத் திராவிட மொழி (Proto-Dravidian) ஆகும்”.

“இந்த மொழியிலிருந்துதான் தமிழ் உட்பட திராவிட மொழிகள் அனைத்தும் பிறந்திருக்க வேண்டும்” (Parasivam, 2000).

வைதிக மொழி-சமஸ்கிருத மொழி வேறுபாடு

இந்நிலையில், ஈழத்து சமஸ்கிருதச் சிந்தனை மரபின் முக்கிய ஆளுமையும், பேராதனை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகங்களில் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவருமான குருக்கள் 1962 -ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட “வடமொழி இலக்கிய வரலாறு” நூலில் கூறிய கருத்துக்களை இங்கு ஒப்பிடலாம் (Kailasanatha Kurukkal, 2012).

“வேதங்களின் மொழியை வைதிக மொழி என்றும் பாணினியின் இலக்கண விதிகளால் செப்பனிடப்பட்ட மொழியை சமஸ்கிருத மொழி என்றும் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட்டு வேறுபடுத்திக் கூறுவோம். வேதங்கள் சமஸ்கிருத நூல்கள் எனப்படுவதில்லை. வேதங்களுக்குப் பின் பாணினி தோற்றுவித்த மொழியில் இயற்றப்பட்ட நூல்கள்தாம் சமஸ்கிருத நூல்களென்று பெயர் பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு பிரித்துக் கூறும் மரபு பாணினியின் காலத்திலேயே தோன்றி வளர்ந்து நாளடைவில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த இலக்கிய வரலாற்று நூல்களிலும் வேரூன்றிவிட்டது.

எனவே, இவ்விருவகை நூல்கள் வைதிக நூல்கள், சமஸ்கிருத நூல்கள் எனப் பெயரிட்டு இங்கு கூறுவதில் தவறொன்றும் இல்லை” (Kailasanatha Kurukkal, 2012).

இதில் சமஸ்கிருதம், வைதிக மொழி வேறுபாடு வகைப்படுத்தப்பட்டு உணர்த்தப்படுகின்றது. மூல சமஸ்கிருதம் வைதிகத்திலிருந்து வாய்மொழி மரபாகக் கிளைத்தது போன்றே மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகியன தோற்றம் பெறும் முன்னரே மூலத்திராவிட மொழியாக இருந்த சங்கத்தமிழுக்கும் முந்தைய காலகட்டத்தில் வழக்கிலிருந்திருக்கக் கூடும். திராவிடமொழி ஆகிய செம்மொழித் தமிழே இதன் ஊற்று இலக்கியத்தில் திராவிட அழகியல் என்பதே ஆதித் தமிழ் அழகியல்தான் என்பதாக நாம் கருதமுடியும்.

'திராவிட மொழியே இந்திய ஆட்சி மொழியாக இருந்தது' -அண்ணல் அம்பேத்கர்

“ஓப்பியல் நோக்கில் உலகமொழி இலக்கியங்கள்” என்னும் பொருண்மையில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழியற்புலம் நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் ஆய்வுக்கட்டுரை வழங்கிய பேரா. ஏ. ஆதித்தன் குறிப்பிடுகையில்,

- ஆரியர்கள் இந்தியா வருவதற்கு முன்னர் திராவிட இனத்தவர் இந்தியா முழுமைக்கும் பரவியிருந்தனர் என்பதும் இன்றைய இருபத்தொரு திராவிட மொழிகளைப் பேசுகின்ற மக்கள் இந்தியாவில் பரவலாக வாழ்கின்றார்கள் என்பதும் அனைவரும் அறிந்த ஒன்று.
- இதனடிப்படையில் அம்பேத்கர் அவர்கள் Tamil or Dravidian language was not merely the language of South India, but before the Aryan came, it was the language of whole India and was spoken from Kashmir to Cape Comerin” என்று தமது கருத்தினைச் சுட்டியுள்ளார்.”
- திராவிட மொழி என்பது தென்னிந்திய மொழி மட்டுமல்ல ஆரியர் வருகைக்கு முன்பாகவே ஒட்டுமொத்த இந்தியாவிற்குமான- கஷ்மீர் முதல் குமரிமுனை வரை- மொழியாக இருந்தது

என்று பேரறிஞரும் சிந்தனையாளருமான அண்ணல் அம்பேத்கர் மேற்கோளை இவ்வாறு எடுத்துரைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது

பொருளாதார சமூக சிந்தனை பன்மொழியறிவு கொண்ட பாபாசாகேப் அம்பேத்கர் சீரிய ஆய்வாளர் அவரது தாய்மொழி மராட்டி, ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தில் ஒன்று ஆகும். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை தொகுப்பாகிரியராகக் கொண்டு டிஸ்கவரி புக் பேலஸ் வெளியிட்டுள்ளது (Sangareswari, 2016).

திராவிட அழகியல்

திராவிட அழகியலை முன்னிறுத்தும்

"இந்திய இலக்கியக் கோட்பாடுகள் சூழல்- பொருத்தம்" என்ற மலையாள அறிஞர் காத்திரமான நூலை "மாற்று" பதிப்பித்துள்ளது (Ayyapa Panikkar, 2012).

மலையாளத்தில் தனித்துவம் மிக்க சிந்தனையாளராகக் கருதப்படுகின்ற எம். கோவிந்தன், அய்யப்ப பணிக்கர், கானாயி குஞ்சிராமன் (ஓவியர், சிற்பி) போன்றோரிடம் திராவிடத்துவம் நிறைந்த அழகியலும் சிந்தனையும் 'திராவிடத் தனிம' என்று இனங்காணப்படுவதாகவும், இத்தனித்துவத்தின் காரணமாகக் கூட அவர்களின் பார்வைகளில் நிழலாடுவது திராவிடத்துவமாகலாம் என்பதாகவும், இந்தியவியல் என்பது ஆரியவியலாக/ வடபுலவியலாக மட்டுமே நெடுங்காலமாக பதிவு செய்யப்பட்டு வந்த வரலாற்றை உடைய நம்மிடையே இந்திய இலக்கியக் கோட்பாடுகளுடன் திராவிடத் திணையழகியலையும் இணைத்துப் பேசுகின்ற புலமையின் நேர்மை காரணமாக இந்நூலைத் தமிழாக்கியதாகவும் மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பில் தெரிவிக்கிறார் (Ayyapa Panikkar, 2012).

இந்நூலின் பதிப்புரையில்

- "பல்வேறு நிலப்பகுதிகளாக இனம் காணப்படுகின்ற திணைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட திராவிடக் கவிதையியல் இலக்கியத்தை இரு முதன்மைப் பிரிவுகளாகக் காண்கிறது. மனம் சார்ந்த, தனிநபர் சார்ந்த உணர்ச்சிக்கு முதன்மையளிக்கின்ற தன்னுணர்ச்சிக் கவிதைக் கூறுகள் மிக்க அகம் கவிதைகள் ஒரு பிரிவின புறவயமான சமூகத்தன்மை கொண்ட, விளக்கத்தன்மை கொண்ட கதையாடல் கூறுகள் மிக்க புறம் கவிதைகள் மறுபிரிவின. இவற்றிற்கு அடிப்படையான திணைகள் முறையே அகத்திணை என்றும் புறத்திணை என்றும் வழங்கப்படுகின்றன" என்று திணைக்கோட்பாடு என்ற இயலில் அய்யப்ப பணிக்கர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து பிற மொழியினர் பார்வையில் திராவிட அழகியலின் (தமிழ் அழகியல்) உன்னதத்தை உணரலாம் (Nadarajan, 2012).
- "திராவிட அழகியல் கோட்பாட்டைத் தமிழ்ச் சூழலில் புரிந்து கொள்ள இந்நூல் அடிப்படையாக அமைகிறது. தொல்காப்பியத்தையும் சங்க இலக்கியத்தையும் உலகப் பொதுச்சொத்தாகப் பணிக்கர் கட்டமைத்துள்ளார். இவை பேசும் சூழலிடக் கோட்பாடு உலகின் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை என்கிறார்." என்று இந்நூலை வெளியிட்ட "மாற்று" தமது பதிப்புரையில் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது (Nadarajan, 2012).

பேராசிரியர் வீ. அரசு

தமது தொகுப்புரையில், 'சமசுகிருதம் திராவிட மொழிகள், நாட்டார் சனங்கள், பழங்குடியினர் எனப் பல பரிமாணங்களில் உள்ள கூறுகளை இந்திய இலக்கிய வரையறைகளுக்குள் பொருத்திப் பார்க்கும் அவர்களின் பணியை, எதிர்வினையை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? எப்படி உள்வாங்குவது?' என்பதைப் பின்வருமாறு தொகுக்கிறார் (Ayyapa Panikkar, 2012).

- காலனியத்தின் மூலமாக நமக்குள் வந்த ஐரோப்பிய சிந்தனை மரபுகளுக்குள் நாம் எப்படிப் பயணம் செய்கிறோம்?
- பாரம்பரிய மரபுகளை எப்படி வாசிக்கிறோம்? எப்படி உள்வாங்குகிறோம்? எப்படிப் புரிந்து கொள்கிறோம்?

- ஐரோப்பிய மரபையும், பாரம்பரிய மரபையும் இணைத்து, புதிய வழியைக் கண்டு பிடிக்கும் முறைமைகளை உருவாக்கும் எத்தனங்கள் எப்படி உள்ளன?
- பாரம்பரிய மரபுகளை மட்டுமே, கிளிப்பிள்ளை போல் உச்சரிக்கும் பண்டித மரபை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது?
- பாரம்பரிய மரபுகள் எதுவும் தெரியாது நவீன ஐரோப்பிய மரபுகளை உதிர்க்கும் நவீன பண்டித மரபை எப்படி எதிர்கொள்வது?

என்று கேள்வி கேட்டபடி, பணிக்கரின் அணுகுமுறையைக் கீழ்வருமாறு தொகுக்கிறார்

- ரசக்கோட்பாடு, தொனிக்கோட்பாடு, அனுமானம், வக்ரோத்தி, ரீதிக்கொள்கை, அணிக் கோட்பாடு, ஒளசித்யம்- அனௌசித்யம் ஆகிய சமசுகிருத இலக்கியக் கோட்பாடுகளை நவீனக் கண்ணோட்டத்தில் வெளிப்படுத்துகிறார்.
- திணைக்கோட்பாடு, அகம்-புறம், உள்ளுறை ஆகிய தொல்காப்பியர் வரையறைகளை, நவீன மொழியில் வெளிப்படுத்துகிறார்.
- நாட்டார் மரபுகளையும் பழங்குடி மரபுகளையும் இன்றைய நவீனப்போக்கில் எப்படிப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை விவரிக்கிறார்"

என்று நூலின் சாரத்தைப் பிழிந்து கொடுத்து பணிக்கரின் சொற்களிலேயே பின்வருமாறு மேற்கோள்களாகத் தொகுக்கிறார் (Ayyapa Panikkar, 2012).

- "திராவிட அழகியலின் அதிகாரப்பூர்வமான பதிவேடான பொருளதிகாரம் மனித வாழ்வை அதன் பின்னணியும் உந்துசக்தியுமான நிலவியற்கையோடும் கால நிலைகளோடும் உறவுபடுத்திக் காணும் ஒரு முழுமையான தத்துவமாகும்" (Ayyapa Panikkar, 2012).
- "தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் திராவிட இலக்கியச் சிந்தனையின் பீஜ (நுண்மை/ உயிர்மை) வடிவமாகும். அதனை வளர்த்தெடுத்தால் ஒருவேளை உலகிலேயே மிகத் தொன்மையான, விழுமியத்தன்மை கொண்ட ஒரு சூழிடவியல் அழகியல் கோட்பாட்டை நாம் பெறலாம்."
- "ஒருவேளை உலகிலேயே வேறெந்த மொழிகளிலும் இதுபோன்றதொரு சூழலியல் இலக்கியக்கொள்கை முற்காலத்திலேயே தோன்றவில்லை என்பதால் திராவிடத் திணைக்கோட்பாடு நம்மால் பயன்கொள்ள வேண்டிய ஒரு கோட்பாடாகும்" (Ayyapa Panikkar, 2012).
- "இந்நூற்பாக்களை (தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள்) இன்றும் கூட திராவிட மக்கள் போதுமான அளவு புரிந்து கொள்ளவோ, இலக்கிய ஆய்வில் பயன்படுத்தவோ முனைப்புக் கொள்வதில்லை. சமஸ்கிருத மேலாதிக்கமும் மேற்கத்திய பாதிப்புகளுமே இந்நிலைக்கான காரணங்கள். அரிஸ்டாட்டில் முதல் எட்வர்டு சயீது வரையான மேலைத் திறனாய்வாளர்களின் கொள்கைகளுக்கு அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தில் உள்ளளவு கூட இத் திராவிடக் கோட்பாடுகளுக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. காலனிய ஆட்சியின் மாயப்பாதிப்புக்கு ஆட்பட்டு மயங்கிப் போன இந்திய அறிவுஜீவி வர்க்கமே இந்நிலைக்குப் பொறுப்பாளிகள்" (Ayyapa Panikkar, 2012).
- "இந்தியமல்லாத கோட்பாடுகள் இந்தியப் படைப்புகளை ஆராய உதவுவது போலவே, திராவிடக் கோட்பாடு திராவிடமல்லாத இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் ரசிக்கவும் உதவும். ஒரு மொழி இலக்கியத் திரட்சியிலிருந்து வடிவெடுக்கின்ற கோட்பாடுகள், அத்திரட்சியில் இடம்பெறும் இலக்கியங்களுக்கு மட்டுமே ஏற்படையது எனக்கூறி வரைமுறைப் படுத்துவதில் அர்த்தமில்லை" (Ayyapa Panikkar, 2012).
- "தென்னிந்திய வரலாறு, பண்பாடு, கலை இலக்கியங்கள் பற்றி ஏராளமான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன எனினும் பெரும்பாலானவற்றிலும் திராவிட இயக்கச் சிந்தனை பற்றி ஒரு எழுத்துக்கூடப் பதிவானதில்லை. - பதிவு செய்யப்பட்டதில்லை- படவில்லை. மூச்சுக்கு மூச்சு

மேற்கத்திய எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பவரும் கூட பொருளதிகாரம் பற்றி மெளனம் சாதிக்கின்றனர்" என்று எடுத்துரைத்து (Ayyapa Panikkar, 2012),

- "பணிக்கரின் இந்தப் பதிவுகள் மூலம் வருங்காலத்தில் பின்வரும் செயல்பாடுகள் நடைமுறைக்கு வரலாம்.
- சமசுகிருத இலக்கிய கோட்பாடுகளையே மனதில் இருத்திக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களுக்கு இன்னொரு மரபும் உண்டென்ற நினைவு உருவாகலாம்.
- ஆங்கில மரபுகளை உச்சாடனம் செய்யும் சிறு பத்திரிகை மரபு, பணிக்கர் கூறும் திராவிட அழகியல் மரபையும் புரிந்து கொள்ள எத்தனிக்கலாம்.
- தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் படிக்கும் மாணவர்கள் பணிக்கரின் உரையாடல்களை தம் பாடப்பகுதியில் சேர்த்துக் கொள்ள முயலலாம்"

என்று நூலின் தாக்கத்தையும் கூர்மையாக வெளிப்படுத்துகிறார் (Ayyapa Panikkar, 2012).

தமிழ் அழகியல்

திராவிட அழகியலின் முதல் படியான தமிழ் அழகியல் வழிமூலங்கள் குறித்து ஆராய்கிறார் (Nadarajan, 2012).

- "தமிழ் அழகியலின் பிரதானமான மற்றும் முதலாவதான அடித்தளம், தொல்காப்பியமும் அதற்குச் சற்று முன்னும் பின்னுமாகத் தோன்றிய சங்கப் பாடல்களும் ஆகும். குறிப்பாகத் தொல்காப்பியம், ஒரு இலக்கணப் பனுவல் என்ற முறையில், மொழி பற்றியும் கவிதையியல் பற்றியும் ஆழமான செய்திகளைப் பேசியிருக்கிறது. அழகியலைக் கட்டமைப்பதற்குரிய பல சேதிகளைப் பேசியிருக்கிறது."
- "அழகியலை உருவாக்குவதற்குத் தளம் அமைத்துத் தருகின்ற தொல்காப்பியம் அழகியலைப் பற்றியோ, இலக்கியம் பற்றியோ மட்டும் பேசுவதற்கு எழுந்த நூல் அல்ல. எழுத்து, சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம் முதலியவை பற்றியும், தொடர்ந்து, இலக்கியம் அல்லது செய்யுள் பற்றியும் கூறுகிற நூல், அது. அதாவது இலக்கியத்தையும் மொழியையும் ஒருசேரப் பேசுகின்ற இலக்கணம், அது. எழுத்து இலக்கணம் பேசும்போதும் சொல்லினது இலக்கணம் பற்றிப் பேசும்போதும், பின்னைய இலக்கணக்காரர்களோ, சமசுகிருதம் உள்ளிட்ட பிறமொழி இலக்கணங்களோ, இன்றைய மொழியியலோ பேசுகிற மாதிரி மொழியின் கட்டமைப்புப் பற்றி மட்டும் பேசவில்லை. மாறாக, பல இடங்களில் செய்யுளின் பண்புகள் பேசப்படுகின்றன என்பது கவனிக்கத்தக்க ஓர் உண்மை" (Nadarajan, 2012).

இவ்வாறு, "தமிழ் அழகியல்" என்ற தமது நூலில் சங்க இலக்கியம் தொடங்கி தொல்காப்பியம் வரை தமிழ் அழகியலின் தொடக்கக் கூறுகளை ஆராய்கிறார் பேராசிரியர் (Nadarajan, 2012).

ஆய்வுப்பயன்கள்

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை வேதமரபு - தமிழ் மரபு இந்திய சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் குறித்த விவாதங்களை எழுப்பி சிந்திக்க வைக்கிறது. திராவிடக் கருத்தியலின் கூறான திராவிட அழகியலின் சிறப்பை உணர்த்துகிறது. திராவிட அழகியலும் தமிழ் அழகியலும் ஒன்றா அல்லது வெவ்வேறா என்ற விவாதங்களை அறிவுப்புலத்தினர் மேற்கொள்ளத் தூண்டுகிறது. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மேன்மையையும் தொடர்ச்சியையும் செழுமையையும் கொண்டதான உயர்தனிச் செம்மொழித்தமிழ் மீதான தவறான முன்முடிவுகளைத் தகர்க்கிறது. தாய்மொழி தமிழ் அல்லாத பன்மொழி அறிஞர்களின் விசாலப் பார்வைகளை முன்வைத்து தமிழின் ஆய்வுவளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிகிறது.

முடிவுரை

சமகாலச்சூழல், பன்மொழி அறிஞர் கமில் சுவலபில் கண்ட இந்தியா ஐம்பதுகள், திராவிட இயக்கமும் பெரியாரும், தமிழறிஞர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி பார்வையில் திராவிடக் கலாச்சாரம், திராவிட மொழியியல், வைதிக மொழி - சமஸ்கிருதம் வேறுபாடு, திராவிட மொழியே இந்திய ஆட்சி மொழியாக இருந்தது என்ற அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆய்வு, சூழலியல் திணைக்கோட்பாடு - திராவிட அழகியல் சிறப்புரைத்த அறிஞர் அய்யப்ப பணிக்கர் நூலான " இந்திய இலக்கிய கோட்பாடுகள் சூழல் - பொருத்தம்", திராவிடக் கருத்தியலின் கூறுகளில் தலையாய தமிழ் அழகியல் குறித்து பேரா. தி.சு. நடராசன் பார்வை முதலானவற்றை அறிந்துகொண்டோம்.

References

- Ayyapa Panikkar, K. (2012) India Ilakkiyak Kotpadukal Suzhal Porutham, Mattru Pathippagam, Chennai, India.
- Kailasanatha Kurukkal, K. (2012) Vadamozi Ilakkiya Varalaru, Kalachuvadu Pathippagam, Chennai, India.
- Karthigesu Sivathamby, (2002) Karthigesu Sivathambyin Nerkanalgal Thoguthi, New Century Book House, Chennai, India.
- Nadarajan, T.S. (2012) Tamil Alagiyal, Kalachuvadu Publications, Nagercoil, India.
- Parasivam, S. (2000) Nattru Tamil Ilakkanam, Pattu Pathippagam, Chennai, India.
- Pravesa Padalnool, (2018) Samskrutha Bharathi, Saiva Pathippagam, Coimbatore, India.
- Sangareswari, P. (2016) Oppiyal Nokkil Ulaga Mozhikal, Discovery Book Palace, Chennai, India.
- Vasanthu Surya, (1988) Frontline Magazine April 16-29, The Hindu group of Publication, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License